



Ebenezer Erskine

De Boom des levens Zijn vruchten en bladeren afschuddende onder de natiën

(2^e preek)

Openbaring 22 vs 2 - In het midden van haar straat en op de ene en de andere zijde der rivier was de boom des levens, voortbrengende twaalf vruchten, van maand tot maand gevende zijne vrucht; en de bladeren des booms waren tot genezing der heidenen.

Ik heb u deze algemene of veelomvattende leer uit de woorden van onze tekst gegeven: Dat onze Heere Jezus Christus een vruchtbare en geneeskrachtige Boom is, Die door Zijn Vader in de stad van de Nieuw Testamentische Kerk is geplant tot voeding en genezing van de van honger omkomende en kranke natiën van de aarde.

In de verhandeling van deze leer beloofde ik:

- I. Een weinig te spreken over deze Boom des levens.
- II. Over de standplaats van deze boom in de stad Gods.
- III. Over de vruchtbaarheid van deze boom.
- IV. Over de geneeskrachtige eigenschap van deze boom.
- V. Het geheel toe te passen.

Over het eerste en tweede punt heb ik reeds gesproken. Ik ga nu over tot III. Het derde punt in de verdeling, dat was, dat ik een weinig zal spreken over de vruchtbaarheid van deze Boom des levens: "Hij brengt twaalf vruchten voort, van maand tot maand gevend Zijn vrucht." Andere bomen dragen slechts eenmaal per jaar vrucht, en die brengen slechts één soort van vrucht voort, doch deze Boom des levens draagt iedere maand twaalfderlei vrucht. De duidelijke mening hiervan is, dat Christus allerlei vrucht voortbrengt, en dat in Christus alle soorten van zegeningen tot de kinderen der mensen worden overgebracht, en dat die altijd kunnen worden gevonden. Deze Boom des levens is nooit leeg of onvruchtbaar. Wanneer de ziel zich in het geloof tot Hem wendt, zal zij steeds ervaren, dat de takken van de boom beladen, de vruchten rijp, en voor het gebruik gereed zijn.

Om dit deel van de tekst te verklaren zal ik:

1. Enige van die vruchten nagaan, die aan deze Boom des levens groeien.
2. Enige van de maanden opnoemen, waarin Hij Zijn vrucht voortbrengt voor de zielen van de gelovigen.

Ten eerste, zal ik mij inlaten met enige van de vruchten van de Boom des levens. Ik zal u slechts vier trossen van Zijn vruchten aanbieden, namelijk: de vruchten van zijn Dood, van Zijn opstanding, van Zijn hemelvaart en van Zijn voorbedding.

1. Laat ons de vruchten van Zijn dood bezien, en niet alleen bezien, maar die ook proeven. Ik bied u slechts deze enkele aan, en, o zij zijn zoet voor de smaak van het geloof!

1° Door Zijn dood is een toornig God verzoend en bevredigd. Onmiddellijk na de val begon de toorn Gods als vuur tegen de zondige mens los te breken; doch door de dood van Jezus is de toorn Gods weggenomen en in een ander kanaal afgeleid: (Jesaja 12:1) "Gij zijt toornig op mij geweest, maar Uw toorn is afgekeerd en Gij troost mij." (Jes. 53:5) "Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld: de straf, die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden," (Kol. 1:20, 21) "En dat Hij door Hem vrede gemaakt hebbende door het bloed Zijns kruises, door Hem, zeg ik, alle dingen verzoenen zou tot Zichzelf, hetzij de dingen, die op de aarde, hetzij de dingen, die in de hemelen zijn. En Hij heeft u, die eertijds vervreemd waart en vijanden door het verstand, in de boze werken, nu ook verzoend."

2° Het schuldbewijs, dat de rechtvaardigheid tegen ons had, is verscheurd; het handschrift, dat tegen ons was, is uitgewist, (Kol. 2:14) Hij heeft dat "aan het kruis genageld," opdat het niet meer geldig zou zijn; de vloek van een verbroken wet is te niet gedaan, zodat er nu "geen verdoemenis is voor degenen, die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest."

3° Een eeuwige gerechtigheid is aangebracht, toen die niet meer in de wereld te vinden was. "Wanneer de Messias zal uitgeroeid worden," zegt de Profeet Daniël, "zal Hij een eeuwige gerechtigheid aanbrengen." Christus heeft de zonde veroordeeld in het vlees, of door de offerande van Zijn vlees, "opdat het recht van de wet vervuld zou worden in ons." Zodat Hij "de Heere onze gerechtigheid is geworden."

4° Door Zijn dood is het verbond met velen versterkt (Dan. 9:27). Christus heeft het verbond der genade met Zijn bloed bevestigd, als het openbare Hoofd en de Plaatsbekleder van allen, die Hem van Zijn Vader gegeven zijn. Daarom wordt zijn bloed, het bloed des verbonds of des Nieuwe Testaments genoemd. Het is een bevestigde verzekerdheid waarop wij kunnen vertrouwen: bevestigd, zeg ik, door de dood van de Testamentmaker.

5° Door het afhouden van deze Boom des levens is de kop van de oude slang, die ons verleid heeft, vermorzeld, en de macht des doods hem ontworpen: "Hij heeft door de dood te niet gedaan degene, die het geweld des doods had, dat is, de duivel."

6° Door het neervellen van deze Boom des levens is het graf lieflijk en welriekende gemaakt.

2. Laat ons enige van de vruchten van deze Boom des levens bezien in Zijn opstanding, toen Hij uit het graf opkwam.

1° De levendmaking en opwekking van de ziel, die dood was in de zonde, is een vrucht van de opstanding van de Boom des levens. Dit past de apostel op de opstanding toe: (Kol. 2:12, 13) "Zijnde met Hem begraven in de doop, in welke gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, die Hem uit de doden opgewekt heeft. En Hij heeft u, als gij dood waart in de misdaden, mede levend gemaakt met Hem, al uw misdaden u vergevende." Er is een bijzonder vermogen in de opstanding van Christus, waardoor wij opgewekt worden tot nieuwigheid des levens; daarom begeert de apostel hoe langer hoe meer "de kracht van Zijn opstanding te kennen" (Filip. 3:10), en zegt de Kerk: (Hos. 6:2) "Hij zal ons na twee dagen levendmaken, op de derde dag zal Hij ons doen verrijzen, en wij zullen voor Zijn aangezicht leven."

2° Een andere vrucht van Zijn opstanding is de kwijschelding van onze schuld, die wij aan de Goddelijke rechtvaardigheid schuldig waren. De zonde is een schuld. Nu, Christus heeft in Zijn dood de schuld betaald, en is in Zijn opstanding daarvan ontheven. Daarom zegt de apostel ons, dat Hij "overgeleverd is om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaardigmaking." De gevangenis van het graf werd op bevel van de hemel geopend, een Engel wentelde de steen af van de deur des grafs, hetwelk duidelijk aantoonde, dat de schuld betaald en de grote Rechter ten volle voldaan was: "Hij is uit de angst (Engelse overzetting de gevangenis) en uit het gericht weggenomen." Het geloof in een opgestane Christus kan de gehele wereld uitdagen enigerlei beschuldiging in te brengen: (Rom. 8:33) "Wie zal beschuldiging inbrengen tegen de uitverkorenen Gods? God is het, Die rechtvaardig maakt. Wie is het die verdoemt? Christus is het, Die gestorven is, ja dat meer is, die ook opgewekt is."

3° Een andere vrucht van de Boom des levens in Zijn opstanding is het herleven van onze hoop op herstel van de verloren erfenis: (I Petrus 1:3, 4) "Geloofd zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die naar Zijn grote barmhartigheid ons heeft wedergeboren tot een levende hoop door de opstanding van Jezus Christus uit de doden. Tot een onverderfelijke, en onbevlekkelijke, en onverwelkelijke erfenis, die in de hemelen bewaard is voor u."

4° Onze overwinning over de zonde is verzekerd. Elke gelovige kan bij het gezicht op een levende Christus zeggen: "Dood waar is uw prikkel?" Ja, door Zijn opstanding is onze opstanding op de laatste dag verzekerd

3. Laat ons ook de vruchten van Zijn hemelvaart aanschouwen en proeven.

1° Het gevangennemen van de gevangenis: (Ef. 4:8) "Daarom zegt Hij: Als Hij opgevaren is in de hoogte, heeft Hij de gevangenis gevangen genomen", een buit van zonde, duivel, dood en hel in triomf met Zich voerende.

2° Het verlenen van predikgaven aan mensen, ja het ambt van de bediening en de instellingen van het Evangelie tot opbouw van Zijn geestelijk lichaam. Dat wij hier staan en u het Evangelie prediken en het sacrament bedienen is een vrucht daarvan, dat Christus in de hemel is.

3° De uitstorting van de Geest in een overvloediger mate dan onder de Oudtestamentische bedeling. Christus Zelf spreekt daarvan: (Joh. 16:7) "Doch ik zeg u de waarheid, het is u nut, dat Ik wegga; want indien Ik niet wegga, zo zal de Trooster tot u niet komen; maar indien Ik heenga, zo zal Ik Hem tot u zenden." Dit deed Hij om de plaats van Zijn lichamelijke tegenwoordigheid te vervullen.

4° Het bereiden van hemelse woningen voor ons, waar wij eeuwig met Hem mogen zijn, is een vrucht van de verhoging van Christus: (Joh. 14:3) "Ik ga heen om u plaats te bereiden; maar Ik kom weder, en zal u tot Mij nemen, opdat gij ook zijn moogt daar Ik ben." Evenals iemand, wanneer hij een vrouw getrouwd heeft, tegen de dag van het huwelijk voor een huis zorgt, zo ook gaat Christus, een gemeente, een bruid voor Zich gekocht hebbende, naar de hemel, om voor een woning voor haar te zorgen; en waarlijk, het is een woning, die gepast is voor zulk een grote Koning, "een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen." Ja, Zijn ingaan in de hemel is een onderpand, dat wij Hem op de rechte tijd zullen volgen; want Hij is ingegaan als de Voorloper van Zijn gemeente, (Hebr. 6:20) niet alleen ons tot nut, maar in onze plaats. Het hoofd boven zijnde zal het lichaam volgen.

4. Laat ons de vruchten van Zijn voorbeding bezien en proeven, welke groot, heerlijk en beminnelijk zijn.

1^e Bevrijding van en sterkte tegen verzoeken is een vrucht van Zijn voorbidding in de hemel: Luk. 22:31, 32) "Simon, Simon, zie de satan heeft ulieden zeer begeerd te ziften als de tarwe; maar Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet ophoude." Hij is ingewijd in al de strikken en vallen, die de satan voor al Zijn vrienden opzet; doch Hij breekt de strik door de kracht en het vermogen van Zijn voorbidding, zodat zij "ontkomen als een vogel uit de strik des vogelvangers."

2^e Vrijmoedigheid, en vertrouwen op God en aanneming aan Zijn troon, is een vrucht van Zijn voorbidding: (Hebr. 4:16) "Laat ons dan met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade, opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen, en genade vinden om geholpen te worden te bekwaamere tijd." Wij zouden niet tot de troon van God durven opzien, als die ook niet de troon van het Lam was.

3^e Door Christus voorbidding hebben wij een vlug antwoord op alle uitdagingen en beschuldigingen, die, van welke hoek dan ook, tegen ons worden ingebracht. De wet vervolgt, de rechtvaardigheid vervolgt, het geweten achtervolgt wegens schuld van de zonde; doch het geloof, het oog gericht hebbende op de voorbidding van Christus, kan voor het gerecht het hoofd omhoog heffen en zeggen: "Wie kan iets tegen mij inbrengen? God is het Die rechtvaardig maakt. Wie is het die verdoemt? Christus is het, Die gestorven is, ja dat meer is, die ook opgewekt is; Die ook ter rechterhand Gods is; Die ook voor ons bidt."

4^e De verzekerdheid van de krachtvolle toepassing van al de weldaden, die Hij verworven heeft, en de legaten van Zijn testament, is een vrucht van Zijn voorbidding, "alzo Hij altijd leeft om voor hen te bidden." Hij zal er zeker voor zorgen, dat niet verloren u, wat Hij met Zijn bloed gekocht heeft; en dat de legaten van Zijn testament niet van nul en generlei waarde worden. Hij is Zelf de Uitvoerder van Zijn uiterste wil, en Hij leeft opdat die gehandhaafd wordt. En wat is Zijn uiterste wil? Het is dit: "Ik zal uw God zijn; ik zal hun ongerechtigheden genadig zijn; Ik zal de blinden leiden door de weg, die zij niet geweten hebben; Ik zal de duisternis voor hun aangezicht tot licht maken, en het kromme tot recht; deze dingen zal Ik hun doen, en Ik zal ze niet verlaten."

5^e De verhoring van onze gebeden, de aanneming van onze personen en zwakke diensten is een andere vrucht van Zijn voorbidding. O vrienden, zou het niet zijn om de voorbidding van Christus, onze gebeden zouden nooit verder gaan dan onze lippen: (Openb. 8:3, 4) "En daar kwam een andere Engel, en stond aan het altaar, hebbende een gouden wierookvat; en Hem werd veel reukwerk gegeven, opdat Hij het met de gebeden aller heiligen zou leggen op de gouden altaar, die voor de troon is. En de rook des reukwerks, met de gebeden van de heiligen, ging op van de hand des Engels voor God." Het opgaan van het reukwerk uit de hand van de Engel voor God geeft het welbehagen te kennen, dat God heeft in de dienst en de gehoorzaamheid van Zijn heiligen door Christus.

Neemt nu deze alle samen, en ziet of niet de Boom des levens een vruchtbare Boom is. Hij brengt twaalf vruchten voort, dat is, vele goede vruchten, een zeker getal genomen voor een onzeker.

Ten tweede, zal ik uw aandacht bepalen bij sommige van de maanden waarin Hij vrucht voortbrengt voor de zielen van Gods volk. U ziet hier, dat de Boom des levens "van maand tot maand Zijn vrucht geeft", dat is, in alle tijden van het jaar. Andere bomen geven slechts eenmaal in het jaar hun vrucht: doch hier is een boom, die van maand tot maand zijn vrucht geeft. Er is geen ogenblik tijd waarin door de hand en de mond van het geloof geen vrucht kan gekregen worden, die rijp en voor het gebruik gereed is. Sommige van die zijn zomer- en andere zijn wintermaanden.

1. Ik zeg: Sommige zijn zomermaanden.

1° Zo is er de lentemaand, of de tijd van bekering, of van de krachtvolle roeping, dan brengt de Boom des levens vrucht voort voor de ziel. In deze maand deelt de Boom des levens leven mee aan de dode ziel. Dan begint de arme ziel voor het eerst het sap van de ware olijfboom in te zuigen en van Zijn vrucht te proeven; dan brengt de Boom des levens voor de ziel de vrucht voort van een vernieuwde natuur: "Ik zal u een nieuw hart geven, en een nieuwe geest in het binnenste van u, " de vrucht van het beeld en het afdruksel Gods; dan wordt zij de Goddelijke natuur deelachtig.

2° Er is een aangename zomermaand van openbaringen en ontdekkingen van de Goddelijke heerlijkheid van het aangezicht des Heeren. Dit wordt de zangtijd genoemd: (Psalm 138:5) "En zij zullen zingen van de wegen des Heeren, want de heerlijkheid des Heeren is groot." (2 Kor. 3:18) "En wij allen met ongedekt aangezicht de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel aanschouwende, worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest."

3° Er zijn aangename en lieflijke zomermaanden van toegang tot God in de plichten en ordinantiën. Dan opent Hij de deur, die toegang tot Hem geeft en Hij brengt hen in de ontvangkamer: "Hij voert mij in het wijnhuis, en de liefde is Zijn banier over mij;" "en deze onze gemeenschap is met de Vader en zijn Zoon Jezus Christus." "Mijn ziel wordt als met smeer en vettigheid verzadigd."

4° Er is ook de lieflijke maand of tijd van aanmerkelijke verlossingen van geestelijke of van tijdelijke vijanden, die de Heere voor Zijn volk werkt. De gelovige vindt dan zoveel voedsel op de Boom des levens, dat hij het niet kan nalaten met de Kerk te tjlpen en te zingen: (Jes. 12:2, 3) "Ziet, God is mijn Heil, ik zal vertrouwen en niet vrezen; want de Heere HEERE is mijn Sterkte, en Psalm, en Hij is mij tot heil worden." "En gijlieden zult water scheppen met vreugde uit de fonteynen des heils." (Exod. 15:1, 2) "Toen zongen Mozes en de kinderen Israëls de Heere dit lied, en spraken, zeggende: Ik zal de Heere zingen, want Hij is hooglijk verheven, het paard en zijn ruiters heeft Hij in de zee geworpen. De Heere is mijn Kracht en mijn Lied, en Hij is mij tot een Heil geweest: deze is mijn God, daarom zal ik hem een lieflijke woning maken, Hij is mijns Vaders God, dies zal ik Hem verheffen."

5° Dan is er de verrukkelijke maand van de hernieuwde of levendige geloofsoefening in de Heere Jezus Christus, of op het verbond en de beloften. Dit is een aangename maand waarin de ziel vervuld wordt met vrede en blijdschap. Het eten van de vrucht van de Boom des levens vervult ons "met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde."

6° Ook is er de maand van een levendige liefde tot de beminnelijke Jezus. Dit is een lieflijke zomermaand waarin de ziel overvloedig de vrucht eet van de Boom des levens. Wanneer de arme gelovige deze of die belofte krijgt, en in staat gesteld wordt deze honigraten des heils met de hand uit te knippen en met de mond des geloofs uit te zingen, o, hoe worden dan de genegenheden van de ziel tot de Heere uitgehaald! Dan roept men met de Kerk uit: "Tot Uw Naam, en tot Uw gedachtenis is de begeerte van onze ziel;" en met David: "Wien heb ik nevens U in de hemel? nevens U lust mij ook niets op de aarde."

2. Gelijk er zomermaanden zijn, zo zijn er ook wintermaanden, waarin de Boom des levens zijn vrucht voortbrengt.

1° Daar is de scherpe doordringende wintermaand van overtuiging, bestraffingen en aanklachten van de Heere, wanneer Hij beschuldigingen inbrengt wegens het misbruik van

goedertierenheden, wegens ontederheid van wandel en wegens onvriendelijkheid jegens hem: "Is dit uw weldadigheid aan uw vriend?" In deze maand brengt de Boom des levens de vrucht van berouw en bekering voort: "Zij zullen Mij aanschouwen, die zij doorstoken hebben, en zij zullen over Hem rouwklagen." "Die het zaad draagt, dat men zaaien zal, gaat al gaande en wenende; maar voorzeker zal hij met gejuich wederkomen, dragende zijn schoven." Het is in deze maand, dat de zonde de ziel bitter gemaakt wordt, en dat zij verder van de wet af wordt gebracht, en tot de gerechtigheid van de Zoon van God de toevlucht gaat nemen.

2^e Dan is er de donkere wintermaand van verlating, wanneer de gelovige "zwart daar heengaat, niet van de zon:" uitroepende: Och of ik wist, dat ik Hem vinden zou! Ziet, ga ik voorwaarts, zo is Hij daar niet, of achterwaarts, zo verneem ik Hem niet. Als Hij ter linkerhand werkt, zo aanschouw ik Hem niet; bedekt Hij zich ter rechterhand, zo zie ik Hem niet. Doch ook dan brengt de Boom des levens door Zijn Geest vrucht voort in Zijn takjes: want hierdoor worden zij teerder, heiliger en omzichtiger gemaakt; hierdoor leren zij hoe kwaad en bitter de zonde is, die scheiding maakt tussen hen en hun God; hierdoor wordt de gelovige onderwezen meer door het geloof te leven op de voorraad, die in de handen van Christus is, dan op de genade, die hem geschonken is.

3^e Ook is er de vermoeiende wintermaand van de overmacht van de inwonende verdorvenheid, wanneer de ziel uitroept: "Ongerechte dingen hebben de overhand over mij; Ik ellendig mens! wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods!" O! Brengt de Boom des levens dan enige vrucht voort voor de ziel? Ia, want dan wordt de ziel, met Job vervuld met verfoeiing en walging van zichzelf, en zij leert meer en meer de les van zelfverloochening, en de toevlucht te nemen tot het bloed van de besprenging tot verderf van het lichaam van de zonde.

4^e Er is ook de harteloze wintermaand van dodigheid, ongevoeligheid en onvruchtbaarheid. Dit is ook een sombere vermoeiende maand; doch nochtans brengt de Boom des levens in deze maand Zijn vrucht in de ziel voort, en onderwijst haar, dat haar leven niet in zichzelf maar in de Heere is: "Wij zijn gestorven en ons leven is met Christus verborgen in God. Wanneer nu Christus zal geopenbaard zijn, Die ons leven is, dan zullen wij ook met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid."

5^e Ook is er de stormachtige maand van inwendige en uitwendige beroering, die als twee zeeën samenkomen, de ziel "verdrukt en door onweder voortgedreven, ongetroost" zijnde, en toch, zelfs dan, "legt Hij de stenen gans sierlijk, en wordt zij op saffieren gegrondvest." De ziel wordt dan gespeend van deze wereld en bekwaam gemaakt "om deel te hebben aan de erve der heiligen in het licht."

6^e Dan is er de sombere en duistere maand van de dood, waarin de avondschatuwen langer worden; de arme ziel "door vrees des doods van de dienstbaarheid onderworpen zijnde." Wel, ook in deze maand draagt de Boom des levens vrucht, die een tegengif is tegen de verschrikkingen van dood en graf. Door Zijn vrucht te proeven kan de gelovige de dood in het aangezicht zien, en zingen: "Dood waar is uw prikkel? Hel, waar is uw overwinning?" Hij heeft gezegd: "O dood, waar zijn uw pestilentiën? hel, weer is uw verderf?" (Eng Overz. [zie ook onze kanttekenars] is) "O dood, ik zal uw pestilentiën zijn; graf, ik zal uw verderf zijn." "Al ging ik ook in een dal der schaduwe des doods, ik zou geen kwaad vrezen, want Gij zijt met mij; Uw stok en Uw staf, die vertroosten mij."

IV. Ons vierde punt is, dat ik een weinig zal spreken over de geneeskrachtige eigenschap van de Boom des levens, en hoe zijn bladeren zijn tot genezing van de heidenen of van de natiën.

Als de tijd het toeliet, zou ik hier kunnen aantonen,

1^e wie wij door de natiën moeten verstaan.

2^e Wat de krankheden van de natiën zijn.

3^e Wat die bladeren van de boom zijn, die tot genezing van de natiën zijn. 4^e Hoe het blijkt, dat deze bladeren bestemd zijn tot genezing van de natiën. Ik kan deze bijzonderheden slechts aanstippen.

Ten eerste. *Wie hebben wij te verstaan door de natiën?*

Ik antwoord in één woord, dat wij door de natiën allen moeten verstaan, die ooit uit Adam zijn voortgesproten, ieder schepsel, hetzij Jood of heiden, dat met een redelijke ziel begiftigd is. "Gaat heen," zegt Christus, "in de gehele wereld, predikt het Evangelie allen creaturen," zonder uitzondering. "Gaat dan heen, onderwijst al de volkeren, dezelve dopende in De naam des Vaders, des Zoons, en des Heiligen Geestes, lerende hen onderhouden alles wat Ik u geboden heb. Gaat en zegt hun, dat Ik, Die de Boom des levens ben, hun tot nut geordineerd ben, en dat er voor een ieder van hen vrucht genoeg, en leven genoeg, in Mij is. Hoewel ik niet aan een algemene verlossing geloof, toch belijd ik een algemene Zaligmaker in de aanbidding van het Evangelie: "Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeborenen Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe." Doch ik geloof, dat hier in het bijzonder de arme heidense natiën worden bedoeld, als door tegenstellingen onderscheiden van de Joden. Ik zeg, zij of liever wij, die uit de heidenen zijn, worden in het bijzonder bedoeld, omdat Christus en de zegeningen van het Evangelie nu, onder het Nieuwe Testament, niet meer tot de Joden bepaald zijn. Neen, de grenspaal is afgebroken, het voorhangsel van ceremoniën, de muur des afscheidels van de Mozaïsche bedeling is gescheurd en neergehaald; zodat "het leven en de onverderfelijkheid aan het licht gebracht is", zowel voor ons als voor hen. De arme heidenen waren gedurende enige duizenden jaren, als vervreemd van het burgerschap Israëls, en vreemdelingen van de verbonden der belofte, uitgesloten. Wanneer zij van Christus, de Boom des levens, hoorden, hadden zij reden te zeggen: O kunnen wij enig voordeel van de Boom des levens hebben? O ja, zegt de Heere, hier is Mijn Christus, Mijn gezalfde Verlosser, tot een licht gegeven om de heidenen te verlichten, en om alle einden van de aarde tot zaligheid te zijn; Zijn bladeren zijn tot genezing van de heidenen.

Ten tweede. *Aan welke krankheden lijden de volkeren, waarom zij nodig hebben, dat de genezende bladeren van deze gezegende boom tot hen worden gebracht?*

Ik antwoord in het algemeen, dat alle volkeren van de aarde, van de val van Adam af, als een groot hospitaal van kranke mensen zijn geweest, die door een walglijke melaatsheid zijn aangetast: "Het ganse hoofd is krank, en het ganse hart is mat. Van de voetzool af tot het hoofd toe is er niets geheels aan hetzelfde, maar wonden en striemen en etterbuilen."

En blijft u nog vragen: *Wat moeten wij verstaan door de krankheden van de natiën?*

Dan is mijn antwoord: Het is, in één woord, de krankheid van een verdorven natuur, die zich uitlaat in allerlei zonde en boosheid. De apostel doet verslag van de krankheden van de heidense volkeren voor de openbaring van Christus: (Ef. 2:1-3) "En u heeft Hij mede levend gemaakt, daar gij dood waart door de misdaden en de zonden, in welke u eertijds gewandeld hebt, naar de eeuw dezer wereld, naar de Overste van de macht des luchts, des geestes, die nu werkt in de kinderen van de ongehoorzaamheid. Onder welke ook wij allen eertijds verkeerd hebben in de begeerlijkheden van ons vlees doende de wil des vleses en der gedachten; en wij waren van nature kinderen des toorns, gelijk ook de anderen." (Ziet ook 1 Kor. 6:9-11; Rom. 1:20-32). Uit deze Schriftuurplaatsen kunt u zien, dat de erfzonde de krankheid van de natiën is, die zich in allerlei dadelijke overtredingen naar buiten openbaart.

O vrienden! De zonde heeft al de vermogens van onze ziel gekrenkt, en al de leden van ons lichaam krank gemaakt. Zij heeft het verstand verblind, het hart verhard, het geweten verstompt, het geheugen verzwakt, de genegenheden verdorven, die alle van God afgekeerd en hen onder de ijdelheden van de tijd verstrooid; zij heeft ons van de Heere gescheiden, en met vijandschap, onkunde, hoogmoed, geveinsdheid, boosheid en alle kwaad vervuld. In één woord, zij heeft de dood over ons gebracht. Door de zonde is de bleke dood uitgespreid over de volkeren en over ieder mens, die uit Adam is voortgesproten: "Daarom gelijk door één mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzo de dood tot alle mensen doorgegaan is, in welke allen gezondigd hebben."

Ten derde. *Wat hebben wij te verstaan door de bladeren, die tot genezing van de heidenen zijn?*

De uitdrukking geeft te kennen, dat alles wat in Christus is nuttig en heilzaam is. De bladeren van een boom worden van de gehele boom het minst gewaardeerd. Doch in of aan Christus, de Boom des levens, is niets, dat gemist kan worden, ook niet die dingen welke de vleselijk rede weinig of niet acht: Zijn Persoon, Zijn naturen, Zijn ambten, Zijn verschijningen, Zijn geboorte, Zijn leven, Zijn dood, Zijn opstanding, hemelvaart en voorbidding, alles wat in of aan Hem is, is nuttig en voordelig voor de verloren ziel, wanneer het in het licht van het Woord en de Geest door het geloof wordt gezien. Doch ik houd het er voor, dat wij door de bladeren van de boom, die een genezende kracht hebben voor de volkeren, in het bijzonder hebben te verstaan de leer, de beloften en de geschiedenissen van het heilig woord, waardoor de kennis van Christus, en het geloof in Christus, onder de natiën gewerkt wordt: (Psalm 107:20) "Hij zond Zijn Woord uit, en heelde ze." Het Woord, gepaard gaande met de kracht des Heilige Geestes, is de kracht Gods tot zaligheid voor een ieder, die gelooft." Door het Woord van Zijn kracht heeft Hij de wereld geschapen en de mens op aarde het aanzijn gegeven; en door de kracht van het Woord van Zijn waarheid in het Evangelie, schept Hij nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waarin gerechtigheid woont." Door het Woord van het Evangelie verdringt Hij het koninkrijk van de duivel in de wereld en in de harten van zondaren, en roeit het uit. Door dit wapen, dat niet vleselijk is, maar krachtig door God, tot nederwerping van de sterkten, "werpt Hij de overleggingen terneer, en alle hoogte, die zich verheft tegen de kennis Gods, en leidt alle gedachten gevangen tot de gehoorzaamheid van Christus." Door de prediking van het eeuwig Evangelie door de dienst van de apostelen werden de heidenen genezen van de afgoderijen, bijgelovigheden, dwalingen en andere gruwelen, gelijk wij in Eféze zien, waar zij geheel aan afgoderij waren overgegeven, godsdienst bewijzende aan de godin Diana (Hand. 19:27).

Zo ziet u wat deze bladeren van de Boom des levens zijn, die tot genezing van de heidenen zijn, namelijk de waarheden van het heerlijk en eeuwig Evangelie, die door de dienst des Woords onder de volkeren worden rondgestrooid.

Ten vierde. *Hoe blijkt het, dat deze boom en Zijn bladeren tot genezing van de volkeren zijn?*

1. Dit blijkt uit de voorzeggingen in de Schrift. Jakob voorzegde op zijn sterfbed, dat de volkeren de gezegende Silo zouden gehoorzaam zijn, of tot Hem zouden vergaderd worden. In Jesaja 11:10 staat een dergelijke profetie: "Want het zal geschieden tenzelfden dage, dat de heidenen naar de wortel Isaï, Die staan zal tot een banier der volkeren, zullen vragen, en Zijn rust zal heerlijk zijn." Het was geprofeteerd, dat de bazuin van het Evangelie zou worden geblazen, niet alleen in het land van Juda, meer ook onder de andere volkeren onder het Nieuwe Testament: (Jes. 27:13) "En het zal te allen dage geschieden, dat er met een grote bazuin geblazen zal worden; dan zullen die komen, die in het land Assur verloren zijn en die heengedrevenen in het land van Egypte, en zij zullen de Heere aanbidden op de heilige berg te Jeruzalem." Wat is dit andere de het uitstrooien van de genezende bladeren van de evangeliewaarheden onder de volkeren?

2. Het blijkt uit de beloften van de Schrift, voornamelijk de beloften aan Abraham gedaan: "In u, " dat is, in uw zaad, namelijk in Christus, "zullen al de volkeren gezegend worden." (Psalm 72:17) "Zijn Naam zal zijn tot in eeuwigheid: zolang als er de zon is zal Zijn Naam van kind tot kind voortgeplant worden; en zij zullen in Hem gezegend worden; alle heidenen zullen Hem welgelukzalig roemen." Het was beloofd, dat Hij zou zijn "een Licht tot verlichting der heidenen, en tot zaligheid tot aan het uiterste van de aarde."

3. Het blijkt uit de opdracht, die de apostelen van Christus na Zijn opstanding is gegeven: (Matth. 28:19) "Gaat dan heen, onderwijst al de volkeren, dezelve dopen in de Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes, lerende hen onderhouden alles wat Ik u geboden heb." (Mark. 16:15) "Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie allen creaturen." (Hand. 1:8) "Gij zult Mijn getuigen zijn, zo te Jeruzalem, als in geheel Judea en Samaria. en tot aan het uiterste der aarde."

4. Het blijkt uit de gehoorzaamheid van de apostelen in het uitvoeren van deze opdracht. Zij handelden volgens het bevel, dat zij van hun Heere hadden ontvangen. Wel is waar, verkeerden de apostelen gedurende een korte tijd in het duister omtrent de uitgebreidheid van de aanbidding van het Evangelie aan de heidenen, tot aan het gezicht, dat Petrus kreeg van het laken met de reine en onreine dieren; doch daarna predikten zij het Evangelie aan Joden en heidenen, zonder enig onderscheid te maken Christus aanbiedende, en Zijn genezende, verwelkomende waarheden predikende, aan elke man en vrouw, zonder onderscheid te maken tussen Barbar of Scyth, dienstknecht of vrije.

5. Het blijkt ook dadelijk uit de werkelijke genezing van velen uit de heidense volkeren, door de bladeren van deze gezegende boom. In Openb. 7:4 lezen wij, dat er "honderd vier en veertig duizend verzegeld (of genezen) waren uit alle geslachten van de kinderen Israëls;" doch in vers 9 lezen wij van "een grote schare, die niemand tellen kon, uit alle natiën, en geslachten, en volken, en talen, staande voor de troon, en voor het Lam, bekleed zijnde met lang witte klederen, en palmtakken waren in hun handen. En zij riepen met grote stem, zeggende: De zaligheid zij onze God, die op de troon zit, en het Lam." Nu, uit al deze blijkt duidelijk en klaar, dat de bladeren van de Boom des levens verordineerd en bestemd waren tot genezing der heidenen."